

[Krag.]

nogen som helst Indflydelse eller har haft nogen saadan hverken paa Overenskomstens Indhold eller paa de dertil knyttede Aftaler om Vareudvekslingens Omfang, som jo hidtil i Enkeltheder har været hemmeligholdt, og skønt Rigsdagen ikke har Mulighed for at ændre i denne Overenskomst eller i denne Slutprotokol saa meget som et Komma. Vi skal altsaa tage Forslaget paa Tilliden til den højtærede Udenrigsminister og de højtærede Forhandlere, som har opnaaet det Resultat, der foreløbig er hemmeligholdt for os. Ja, det er jo en Tvangssituation, man her staar i, og derfor maa den højtærede Minister heller ikke i Tilslutningen fra vor Side se et ubetinget Udtryk for, at vi føler os bombesikre paa, at den højtærede Minister har naaet det mest mulige ud af Tysklandsforhandlingerne, eller at vi er bombesikre paa, at der fra alle Sider inden for den danske Regering og de danske interesseredes Kreds vil blive sat alle Sejl til for at opnaa det mest mulige, der kan opnaas paa Grundlag af denne Overenskomst.

Jeg maa sige, at jeg synes, det er en meget formel Grund, der foreligger her for Afslutningen af en ny Overenskomst, til Trods for at Forudsætningen, da Rigsdagen gav sit Samtykke til Ratifikationen af Overenskomsten for 1935, var, at det vilde være tilstrækkeligt ved en Noteudveksling at fastslaa Parternes Ønske om Overenskomstens Forlængelse. Oplysning i saa Henseende er jo givet i Bemærkningerne. Nu siges det, at en ny Overenskomst og dermed følgende Ratifikation er nødvendiggjort af det Forlængelsesprovisorium, maa jeg nok kalde det, som er gældende for Januar Maaaned 1936, hvorved der er sket en Afbrydelse, siger man, i Kontinuiteten. Ja, jeg kan ærlig talt ikke forstaa dette. Kontinuiteten har været udtrykt gennem Overenskomster gældende for et Aar, men der har ikke i de Forudsætninger, som tidligere var givet med Hensyn til Forlængelse gennem en simpel Noteudveksling, været sagt noget om, at denne var afhængig af, at Forlængelsen kom til at gælde kun for et Aar, og derfor forekommer det mig, at Kravet i saa Henseende er Udtryk for en fremtrædende Formalisme. Fra hvilken Side Kravet er fremkommet, ved jeg ikke. Jeg kan ikke tænke mig, at der fra dansk Side knytter sig nogen særlig Interesse dertil, i hvert Tilfælde ikke fra Rigsdagens Side, men, som sagt, det nytter jo ikke at tale derom.

Dog, jeg kan altsaa ikke undlade at sige, at det er virkelig en ejendommelig

Situation for Rigsdagen, at den skal godkende en Overenskomst, at den skal give sin Tilslutning til dertil knyttede overordentlig betydningsfulde Aftaler for vor Økonomi, uden at den har haft nogen som helst Indflydelse paa disse Aftaler og paa denne Overenskomsts Ordlyd, til Trods for at den selvfølgelig indeholder ganske overordentlig betydningsfulde Enkeltheder inden for Aftalernes Ramme, Enkeltheder, som det jo er mig bekendt, at Rigsdagen ikke kan faa fyldstgørende Kendskab til. Men, som sagt, Kravet maa jo opfyldes, om end jeg maa sige, at ikke i noget andet Tilfælde, som ikke saa direkte berørte udenrigspolitiske Interesser, vilde et saadant Krav blive opfyldt.

De Oplysninger, der er givet med Hensyn til Omfanget af Vareudvekslingen, Omfanget af Eksport af Landbrugsvarer og Import af tyske Varer her til Landet, er jo nemlig ganske overordentlig summariske. Det er kun et Faatal af Rigsdagens Medlemmer, som har haft Lejlighed til mere i Enkeltheder at blive bekendt med disse Aftaler, og de, der ikke har dette Kendskab til Enkelthederne, vil af de Oplysninger, her er givet, ikke blive saa overordentlig kloge. Det er oplyst, at Eksporten af Kreaturer vil kunne blive ca. 1½ Gang saa stor som i 1935. Det er oplyst videre, at der vil kunne udføres et forholdsvis betydeligt Antal Svin, og at der er Mulighed for en ikke ubetydelig Forhøjelse af Eksporten af Smør, Æg, Ost, Frø, Heste og Fjerkræ, og at Devisekontingentet for Fisk andrager en Forøgelse paa 15 pCt. Det er alt sammen udtrykt meget forsigtigt, nemlig saaledes at dette „vil kunne blive Tilfældet“. Men det vil vel med andre Ord sige, at det kun vil kunne ske, hvis alle Overenskomstens Muligheder udnyttes fra begge Sider, og naturligvis ogsaa vil være afhængigt af, hvorvidt man i Tyskland har Brug for disse Varer.

Men givet er det, at det Tilsagn, selv om det er betinget, der her foreligger, er overordentlig værdifuldt, og det er det ikke mindst, forudsat at Aftalen om Samhandelen kommer til at svare til de Forventninger, man i saa Henseende nærer, baade for 1937 og 1938, idet det jo er oplyst, at der for 1937 er truffet definitiv Aftale om Salg af Landbrugsvarer til Tyskland i nogenlunde samme Omfang, som nu er aftalt for 1936, og at man i 1938 i hvert Fald kan regne med et Varesalg til Tyskland i samme Omfang som i 1935, ja, for visse Varers Vedkommende noget mere.

Det er, som sagt, Bestemmelser, som